

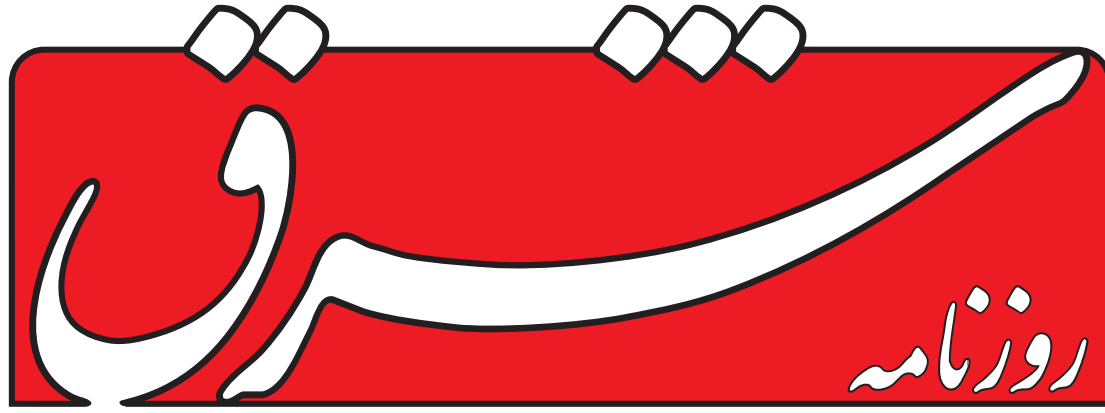
دربی درگذشت حجت الاسلام جلالی خمینی

پیام تسلیت مقام معظم رهبری

پایگاه اطلاع رسانی مقام معظم رهبری: حضرت آیت الله خامنه‌ای در پیامی درگذشت حجت الاسلام والمسلمین جلالی خمینی را تسلیت گفتند. متن پیام مقام معظم رهبری به این شرح است: درگذشت عالم بزرگوار ...

صفحه ۲

شنبه ۱۸ بهمن ۱۳۹۹ - ۲۳ جمادی‌الثانی ۱۴۴۲ - ۶ فوریه ۲۰۲۱

روزنامه

در گفت‌وگو با زهرا نژادبهرام مطرح شد

آرزوهای برای تهران

گروه جامعه: کمپین آرزوها از دل کمیته شهرسازی شورای شهر تهران با مدیریت زهرا نژادبهرام بیرون آمد؛ کمپینی که می‌گوید قرار است مردم هر محله در سایت با هم آرزوهایشان برای محله‌شان را ثبت کنند و شهرداری این آرزوها را در قالب ...

صفحه ۹

سال هجدهم - شماره ۲۹۳۴ - ۱۲ صفحه - ۵۰۰۰ تومان

سرمقاله

**مناقشه بی اساس
اصلاح طلبان و اصولگرایان**

احمد غلامی - سردبیر

همه دولت‌ها تلاش می‌کنند اوضاع جهان را به نفع خودشان تغییر دهند. ما نیز از این قاعده مستثنی نیستیم، اما در اینکه ما توانایی لازم را برای این کار داشته باشیم، تردیدی جدی وجود دارد. کشورهایی که به این مهم دست پیدا کرده‌اند، سلطه خود را از طریق نظریه‌ای خاص بر دیگران اعمال کرده و می‌کنند؛ نظریه‌ای که توانایی و جذابیت متقاعدسازی دیگران را داشته باشد. به تعبیر رابرت کاکس: «نظریه همواره به نفع کسی و برای مقصودی در انداخته می‌شود». فراگیری یک نظریه در سطح جهانی یعنی عبور از مرزهای ملی مستلزم در هم تنیدگی اقتدار ملی و فراملی است. دولت‌هایی که با مسائل داخلی خود دست به گریبان‌اند، قادر به چنین کاری نخواهند بود، خاصه دولت‌هایی همچون ایران که هنوز تا «بین‌المللی شدن دولت» راه درازی در پیش دارد. از همین‌جا می‌خواهم وارد مناقشه‌ای شوم که سال‌هاست میان جناح‌های اصلاح طلب و اصولگرایان وجود دارد. این مناقشه چیزی نیست جز برداشتی سادس‌انگارانه از مذاکره بین ایران و آمریکا. بارها از سوی اصلاح طلبان شنیده‌ایم که اصولگرایان درصددند خودشان بانی مذاکره با آمریکا شده تا نتیجه این مذاکرات را به نام خود ثبت کنند. چنین برداشتی از سیاست بین‌الملل چندان واقع‌بینانه نیست. دولت ایران تاکنون دولتی ملی و منطقه‌ای بوده است و هرگز نخواسته در عرصه جهانی در اقتصاد و سیاست حضوری جدی داشته باشد؛ چراکه این حضور را یک طرفه و مغایر با منافع ملی خود می‌بیند و در یک کلام استراتژی ما استفاده از ایجاد موازنه بین کشورهای روسیه و چین در برابر آمریکا و اروپا بوده است. به یک معنا ایران با انتخابی آگاهانه در بخشی از دنیا حضوری جدی نداشته و غایب بوده است. این غیبت باعث شده آمریکا و اروپا دولت ایران را دولت ملی و منطقه‌ای بدانند و از نگاه آنان دولت‌های ایران با «بین‌المللی شدن دولت‌هایشان» فاصله زیادی دارند. «بین‌المللی شدن دولت‌ها» یعنی رویه ملی با ساختارهای اقتصاد جهان سرمایه‌داری سازگار و هم‌نوا شده باشد. اگر باره‌ای از چنین رویکردی در استراتژی کلان ایران وجود داشته باشد، آنگاه رقابت بین گروه‌های سیاسی برای مذاکره با آمریکا معنایی جدی پیدا خواهد کرد. چرا که هر دولتی که قادر باشد به سمت بین‌المللی شدن گام بردارد، در سیاست داخلی و به تبع آن در سیاست خارجی دست بالا را پیدا خواهد کرد و بر برتری دیگر چیره خواهد شد. قبل از اینکه وارد بحث «چیرگی» شوم، دیدگاه رابرت کاکس را درباره بین‌المللی شدن دولت‌ها خواهم آورد. به باور او دولت‌ها برای رسیدن به این جایگاه سه مسیر را پشت سر می‌گذارند؛ پیوستن به یک اقتصاد جهانی که مستلزم چارچوب ایدئولوژیک مشترک است و دیگر، نیاز به گفت‌وگو که زمینه‌ساز اتفاق نظر در مسائل فیمابین است. بدیهی است کسی در این گفت‌وگوها دست بالا را خواهد داشت که در سلسله‌مراتب قدرت از جایگاه بالاتری برخوردار باشد.

ادامه در صفحه ۴

اصولگرایان به دنبال لیدری ابراهیم رئیسی هستند

رئییسی شیخ اصولگرایان؟!؟

۱۴۰۰ با شرط یا بدون شرط

عارف: شرکت در انتخابات یک تکلیف است

اصغرزاده: قرار نبود اصلاحات نقش زینتی داشته باشد

یادداشت

انقلاب اسلامی و ظلم جهانی

بود و متکی به اندیشه اسلامی و ملی مردمی است که پس از گذشت چهار دهه از آن انقلاب تاریخی و کم‌نظیر هم‌نسان دل در گرو اهداف آن دارند. انقلاب ایران تجلی خواست همگانی مردم در برابری و تأسیس نظامی نو بر پایه موازین اسلامی و ملی بود که به رهبری مرجعی شجاع و مبارزی خردمند توانست معادلات جهانی را تغییر دهد و نظام مورد حمایت آمریکا و ابرقدرت‌های بزرگ را در شرایطی قرار دهد که برخلاف حمایت‌های نظامی و سیاسی بازیگران خارجی تاب مقاومت در برابر خواست مردم انقلابی و رهبران انقلابی را از دست ندهد. انقلاب ایران در سطح ساختاری، سازه سیاسی توزیع قدرت و بازیگران بین‌المللی را تحت تأثیر قرار داد. نظام دوقطبی جهانی را به چالش کشید و باعث ظهور بازیگران جدید در سطح دولت‌ها (جهان سوم) و غیردولتی‌ها (جنش‌ها و نهضت‌ها) در عرصه‌های جهانی شد و فراتر از آن در سطوح کارکردی توانست مفاهیمی مانند عدالت و امنیت را با نگاهی نو و تازه از خود متاثر کند.

ادامه در صفحه ۴

یادداشت

اقتصاد ایران و واکنشی برای اعتمادسازی

را دارند و فقط تمام تلاششان این است که خود را از کارهای طرف مقابل مصون دارند. از یک سال و اندی پیش که مسیر صعودی شاخص‌های بورس توجه عموم مردم را جلب کرد، شاهد رونق معاملات سهام بودیم. دولت سهام خود در شرکت‌ها را عرضه کرد و مردم با ولع تمام اقدام به خرید سهام کردند. اگر در آن ایام مطالعه‌ای در باب تصورات و پیش‌بینی خریداران سهام از آینده بورس انجام می‌گرفت، می‌توانستیم شاهد حضور دو طرز تلقی در بین خریداران باشیم: گروه اول می‌پنداشتند دولت از تصادم رونق بورس حکمرانی در اذهان شهروندان ایجاد شود که همگان هم توان کارشناسی و تدبیر او هم حسن‌نیت مجموعه را باور کنند. دولت و دولت‌مدان باید شهروندان را متقاعد کنند که جز بهبود امور جامعه و افزودن بر درجه رفاه و سرپرندگی آنان هم و غم دیگری ندارند و از سوی دیگر، کارشان را به خوبی بلدند. در جامعه‌ای که چنین اعتمادی وجود نداشته باشد، کار بسیار دشوار خواهد بود. هر سیاست و تدبیری که مدیریت ارشد جامعه به کار گیرد، با مقاومت و بی‌اعتنایی و عدم همراهی شهروندان و فعالان اقتصادی بی‌نتیجه خواهد ماند. نگاهی گذرا به شرایط امروز جامعه‌مان نشان می‌دهد که نوعی بی‌اعتمادی نسبت به عملکرد مدیران و متولیان امور در حوزه‌های مختلف شکل گرفته است. در چنین شرایطی عجیب نیست که مشاهده می‌کنیم مثلاً رئیس وقت کمیته امداد برای اینکه مخاطبان سخنش را باور کنند، به قسم حضرت عباس متوسل می‌شود، یا وزیر بهداشت و درمان برای اینکه شهروندان گفته‌های او درباره واکسن وارداتی را باور کنند، اعلام می‌کند که این واکسن را اول خود مسئولان و خانواده‌هایشان خواهند زد.

به راستی ما را چه شده است؟

رفتار برخی مسئولان، بی‌توجهی به ضرورت اتمام شهروندان، بی‌اعتنایی به معیار شفافیت، رقابت مخرب سیاسی، توجه مغرط نهادهای عمومی به درآمدزایی و تجارت‌پیشگی، همه‌وهمه دست‌به‌دست هم داده و به این بی‌اعتمادی و بدبینی دامن زده‌اند. گویی شهروندان و دولت‌مدان هرکدام دغدغه‌های خاص خودشان

ادامه در صفحه ۲

درج آگهی و اسپانسرینگ

۸۶۰۳۶۱۱۹

سفارش و پیش‌خرید

۸۸۹۰۳۵۴۸

روزنامه «شرق» در راستای تداوم زنجیره فعالیت‌های فرهنگی و انتشاراتی خود در نظر دارد در سال جاری سررسید جامع ۱۴۰۰ را با نام «سررسید قرن» منتشر کند. سررسید «قرن» مجموعه‌ای محتوامحور از تمامی رویدادهای مناسبتی فرهنگی، سیاسی، اقتصادی، هنری و اجتماعی خواهد بود که مشابه آن در هیچ سرسیدی شمس/امیلادی/قمری تدارک دیده‌اند که مجموعه این کار پژوهشی در سررسید قرن به همراه تصاویر چهره‌ها منتشر خواهد شد. همچنین در سررسید ۱۴۰۰ به بهانه پایان قرن شمس و ورود به قرن تازه، مجموعه‌ای از صد عکس-رویداد مهم قرن به همراه شرح آن منتشر خواهد شد که به نظر می‌رسد این مجموعه برای روزنامه‌نگاران، پژوهشگران و مدیران واجد ارزش کاربردی-آرشیوی باشد. اطلاعات مراکز فرهنگی شامل سینماها، تئاترها، گالری‌ها و... در تهران و شهرستان‌ها نیز در این سررسید در دسترس خواهد بود.

**قابل توجه هنرمندان
نویسندگان، روزنامه‌نگاران
مدیران و مخاطبان فرهیخته
روزنامه شرق**

تترها

بیانیه جبهه پایداری علیه مجلس اصولگرایان

خلاف ادعاهایتان عمل کردید

صفحه ۲

پیشنهاد‌های برجانی اروپایی‌ها

صفحه ۴

**چرا علی شریعتی
خودکشی نکرد؟**

سوسن شریعتی

صفحه ۵

**زندگی علمی
هاله لاجوردی**

عباس کاظمی

صفحه آخر

**پشت پرده اقدام عجیب
علیه مهدی مهدوی کیا**

صفحه ۱۱

**آیا برجام قابل
تجدید نظر است؟**

مهرداد پشنگپور

صفحه ۴

حرف اول

تراژدی میناوند و انصاریان و دعا برای خرمشاهی

مهدی افشار - پژوهشگر

آرزوهایم، تلخم، غمگینم برای همه آنانی که بی‌سبب از جمع ما می‌روند، حال آنکه می‌توانستند بمانند؛ سالیان سال دیگر، دیروز علی انصاریان رفت، جوان دوست‌داشتنی فوتبال ایران و پیش از این مهرداد میناوند را از دست داده بودیم، یک فوتبالی دیگر و ایرانیان چه نیکو و انکشی نشان دادند به حادثه تلخ مرگ دو چهره ورزشی؛ همه به تأسف سر تکان دادند و به تحسیر انگشت به دندان جویدند و این همه آه و اندوه تنها از آن جهت بود که آن دو، چهره‌های شناخته‌شده‌ای بودند و گرنه در طول یک سال گذشته همه روزه از مرگ ده‌ها و گاه صدها نفر بر اثر کرونا آگاه شده‌ایم و تنها گفته‌ایم: «وای چه حیف شدند و جای افسوس دارد که در هزاره سوم به‌رغم این همه پیشرفت دانش پزشکی نتوانستیم حریف یک ویروس از راه‌رسیده شویم، با همه کردن‌فرازی‌هایمان». اما اندوه این قلم فقط اندوه مرگ چهره‌های آشنا و ناآشنا نیست، اندوه من از این جهت نیز هست که چرا وقتی از مردان و زنان فرهنگ و ادب این سرزمین عزیزی از دست می‌رود، در رسانه‌های رسمی و جراید و مطبوعات کسی به اندوه سخنی نمی‌گوید، یا وقتی این گرامی‌دانشیان در بستر بیماری درد می‌کشند و از ناتوانی در خود می‌پیچند، کسی از صداوسیما و خصوصی و حتی شبکه‌های اجتماعی از مردم نمی‌خواهد که دست دعا بردارند و از او بخوانند که آن عزیز دانشی را عاقبت بخشد. هزار و اندی سال پیش رودکی در رثای شهید بلخی، شاعر هم‌عصر خویش گفت: از شمار دو چشم یک تن کم/ از شمار خرد هزاران بیش

گویا هزار سال پیش، مردمان فرهیخته‌تر از امروزیان مان بوده‌اند.

ادامه در صفحه ۲

**همزمان با دهه مبارک فجر
آغاز پذیره نویسی سهام**

شرکت راه آفتاب و نداد

سهامی عام - در شرف تأسیس

رجوع به صفحه ۲

ارتباط با روزنامه شرق

SHARGHLINE

@SHARGHDAILY.IR